

Editorials

1998: Any de les transferències?

El començament de curs s'ha caracteritzat per la pèssima planificació del MEC i la retallada de recursos per a l'ensenyament.

Des de que el Partit Popular ha assumit la direcció i gestió del MEC ha mantingut un discurs de caire neoliberal, agressiu contra l'ensenyament públic i els seus treballadors (rendibilització economicista dels recursos, qualitat de l'ensenyament, elecció de centres, productivitat dels treballadors, competència desigual entre l'oferta pública i privada,...)

El MEC, en aquesta etapa, ha hagut de desenvolupar una llei, la LOGSE, que no fou aprovada pel partit que sosté el govern.

Al sector de l'ensenyament privat, els treballadors i treballadores han acusat l'augment d'alumnes per aula (sobretot als cursos superiors), l'aplicació de la fèrria reforma laboral, el reforçament del poder de les entitats titulars enfront de l'afebliment del de la resta de la comunitat educativa. Comprovam, per altra banda, com a les entitats patronals se'ls concedeixen la majoria de les seves demandes. Destacam per la seva gravetat com el professorat de centres en crisi encara espera la seva recol·locació, davant la inoperància de l'administració i el rebuig de les patronals (Educació i Gestió, CEE i cooperatives).

Els primers pressuposts educatius (els del 97) indicaren una tendència a escatimar recursos per a l'ensenyament públic molt més greu quan s'iniciava la generalització de la reforma a la secundària (1r cicle d'ESO). Pel 98, després de les protestes i

mobilitzacions de la comunitat educativa i de les seves organitzacions, el MEC ha anticipat que l'increment del pressupost educatiu serà del 6 %, increment insuficient; recordem que des del 93 els pressuposts educatius han disminuït el seu ritme de creixement, que d'haver-se mantingut, l'increment pel 98 hauria d'esser, al manco, de 260.000 milions i no de 56.000 milions, que és la previsió del govern per al 98, any que es preveu que es produirà l'assumpció de la competència d'educació no universitària per part del govern de les Illes Balears.

L'STEI ha dut a terme un estudi sobre la situació del nostre sistema educatiu davant el repte de la transferència educativa i la precisió del seu cost "adequat". Les conclusions més rellevants són les següents:

- El pressupost educatiu aprovat pel 1997 és manifestament insuficient i no pot ser la base per calcular el cost efectiu de la transferència educativa.

- La despesa educativa per alumne a les Illes Balears (255.000 pts) està per sota de la mitjana del territori MEC (339.000 pts.) Per assolir la despesa mitjana, s'hauria d'arribar com a mínim als 47.000 milions.

- Calculam un cost addicional d'uns 20.000 milions per a l'aplicació de la LOGSE a les nostres illes i per al procés de normalització lingüística, quantitat que sumada als 36 milions del cost efectiu d'ara, ens duu a considerar que qualsevol finançament que estigui per sota dels 56.000 milions de pessetes ens sembli insuficient.

Consideram manifestament insuficient la dotació de 38.500 milions, negociada per la Conselleria d'Educació amb el MEC com a cost efectiu de la transferència educativa, encara que l'hi afegeixin la partida de 1.500 milions per a la normalització lingüística, pendent de tancar la negociació amb el MAP (Ministeri d'Administracions Públiques) en el moment de redactar aquesta editorial.

No només ens preocupa la qüestió econòmica, també estam preocupats per com s'organitzarà i com funcionarà l'administració educativa autonòmica i esperam que

no es reproduïxin els errors i vicis que hem patit de l'administració central, que es tenguí present la realitat pluriinsular, que es doni un impuls per a la potenciació de la nostra llengua i la nostra cultura, que, en definitiva, s'estableixi un marc de negociació i de relació que permeti no només de plantejar els problemes sinó d'anar trobant les solucions adients.

Neoliberalisme i educació

Neoliberalisme: Corrent de pensament econòmic que defensa la reducció de l'Estat a la seva mínima expressió, que gestioni tan sols aquells àmbits en què la iniciativa privada no pot entrar (policia, exèrcit,...)

El neoliberalisme deixa en mans del mercat àmbits tan essencials com la sanitat o l'ensenyament. En aquest terreny, es propugna la privatització dels serveis educatius partint de l'afirmació que en el sistema educatiu hi ha una crisi d'eficiència, d'eficàcia i de productivitat. Es planteja l'ensenyament des de l'òptica gerencial i no des del punt de vista de la democratització, entenent la qualitat educativa des del més pur estil mercantil.

La batalla contra el neoliberalisme s'ha de dur a terme en els terrenys polític i cultural, per demostrar que la realitat que planteja és inviable i treballar per una redefinició de l'ètica ciutadana. Cal crear un nou sentit comú: democràtic, dels drets, de la ciutadania i de la igualtat. □

L'avanç de la política neoliberal i la seva palpable incidència en el món de l'educació són objecte d'anàlisi en aquest número de PISSARRA i ocupen bona part de les seves pàgines. La revista inclou, a més i entre d'altres, articles d'actualitat sindical, el començament del curs escolar, l'ensenyament del català, l'educació en valors, entrevistes, etc. que esperam siguin del vostre interès.